

Bezpieczna
e-szkoła

BEZPIECZEŃSTWO

W INTERNECIE

Spis treści

Słowo wstępne **Agnieszka Jarmuł** 3

Wyedukowani do bezpiecznego korzystania z sieci?

Anna Justyna Dąbrowska 4

Wybrane projekty

Remiks w plenerze **Monika Czapka** 8

Zremixuj się! **Agnieszka Grzegorzczuk** 11

Zaplątani w sieci **Agnieszka Jarmuł** 14

Akademia przepowiedni przyszłości **Gosia Kruszyńska** 14

Potworna gra literacka **Sylwia Mazurek** 20

Jesteśmy bezpieczni w świecie i necie **Agata Turczyn** 23

Fashion Remix Week **Kinga Wróblewska** 26

Młodzi w sieci – perspektywa placówek szkolnych **Monika Czapka** 28

SŁOWO WSTĘPNE

AGNIESZKA JARMUŁ

Kiedy w 2012 roku realizowaliśmy w Fundacji pierwszą edycję *Bezpiecznej e-szkoły*, nie przypuszczaliśmy, że stanie się ona dla nas tak ważnym projektem.

Zaczęło się skromnie od czterech szkół na Lubelszczyźnie, w tegorocznej edycji było ich już piętnaście! Co jednak najważniejsze, zrealizowane przez uczniów działania przerosły nasze najśmielsze wyobrażenia! Siedem z nich prezentujemy w niniejszej publikacji.

Głównym zadaniem projektu *Bezpieczna e-szkoła* jest aktywizacja młodych ludzi do podejmowania inicjatyw kulturalnych na rzecz ich lokalnej społeczności, poprzez podniesienie własnych kompetencji w zakresie świadomego, bezpiecznego, krytycznego i twórczego korzystania z medium, jakim jest internet. Każda z piętnastu grup uczniów uczestniczyła w dwóch warsztatach: zarządzania projektem oraz bezpieczeństwa w sieci lub remiksu literackiego. Zadaniem naszych warsztatowiczów była realizacja własnego działania związanego z tematem zajęć. Na każdym etapie projektu uczniom towarzyszyła jedna z piętnastu koordynatorek.

Bezpieczna e-szkoła nie udałaby się bez wielkiej otwartości szkół, do których zostaliśmy zaproszeni. Bardzo serdecznie dziękuję za zaufanie, którym nas obdarzyliście!

Bezpieczna e-szkoła to również grupa koordynatorek-wolontariuszek, dzięki którym wymyślone przez uczniów projekty nabrały realnych kształtów. Każdej z Was, dziewczyny, bardzo mocno dziękuję za poświęcony czas.

Mam nadzieję, że zaprezentowane tutaj przykłady działań zachęcą innych edukatorów i animatorów do działań szerzących edukację medialną!

WYEDUKOWANI DO BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z SIECI?

ANNA JUSTYNA
DĄBROWSKA

Edukacja na rzecz bezpieczeństwa w sieci to temat modny i często poruszany przy okazji dyskusji dotyczącej korzystania z internetu. Czy jednak jego popularność ma odzwierciedlenie w rzeczywistości, w praktyce edukacyjnej? Otóż wszystko zależy od kontekstu omawiania edukacji medialnej, grupy docelowej oraz jej poziomu kompetencji medialnych i informacyjnych. Inaczej mówi się o bezpieczeństwie dzieci i młodzieży, a inaczej na przykład seniorów. W przypadku młodzieży zwraca się najczęściej uwagę na zagadnienia związane z ochroną wizerunku, niefrasobliwe udostępnianie danych osobowych czy uzależnienie od permanentnego bycia *in touch* ze wszystkimi i wszędzie. Badania *EU Kids Online* z 2011 roku pokazują, że „ponad 38% polskich nastolatków w wieku 11–16 lat »czuje się bardziej sobą online« niż w kontaktach bezpośrednich z innymi ludźmi. 35% dzieci w tym wieku zaniedbuje rodzinę, znajomych, naukę lub hobby z powodu spędzania czasu w internecie. 32% bez powodzenia próbuje spędzać w sieci mniej czasu, co oznacza, że tracą nad tym kontrolę”¹.

¹Sokół i Marysia Starosta tłumaczą: „Nie masz kilku żyć. Wyloguj się”. Jak rozpoznać uzależnienie od sieci?, [http://www.tvn24.pl/internet-hi-tech-media/40/sokol-i-marysia-starosta-tlumacza-nie-masz-kilku-zyc-wyloguj-sie-jak-rozpoznać-uzależnienie-od-sieci,368170.](http://www.tvn24.pl/internet-hi-tech-media/40/sokol-i-marysia-starosta-tlumacza-nie-masz-kilku-zyc-wyloguj-sie-jak-rozpoznać-uzależnienie-od-sieci,368170.html)

Ostatnio w mediach coraz częściej zaczynają się pojawiać artykuły dotyczące ulubionych „zabaw”, sposobów spędzania wolnego czasu i kreowania własnego wizerunku przez gimnazjalistów, a konkretniej, gimnazjalistki. Zwłaszcza wśród tych ostatnich popularne stało się wrzucanie na YouTube różnego rodzaju filmików, na których, wdzięcząc się do kamery, nastolatki naiwnie zapytują oglądających: „POU?”. „O skali zjawiska – pisze Katarzyna Sołowiej – świadczy rozpowszechnienie skrótu POU: wystarczą te trzy literki, żeby internauci zrozumieli, czego się od nich oczekuje i pospiechali z pomocą rozdartej nastolatce (rzadziej: nastolatce). POU, czyli »Pretty or Ugly«. Wpisanie tej krótkiej frazy w wyszukiwarkę YouTube wyświetla ponad dwa miliony wyników. Co prawda nie wszystkie z nich wpisują się w opisywany trend, jednak nawet po dokonaniu wstępnej selekcji liczba filmików POU jest przytłaczająca”².

Biorąc pod uwagę trudny dla nastolatków etap rozwoju, z którym wiążą się m.in. problemy z samoakceptacją, budowaniem własnej tożsamości czy pozycji w grupie rówieśniczej, popularność tego typu filmików nie powinna raczej dziwić. Niemniej jednak takie bezmyślne obnażanie się i wystawianie na publiczną ocenę, często niestety będącą wręcz słownym linczem, jest niebezpieczne i może mieć poważne konsekwencje w tzw. realu.

Dlaczego zatem młodzi ludzie decydują się na tak ryzykowne zachowania? Czy naprawdę nie mają świadomości zagrożeń z tym związanych, czy może silniejsza jest potrzeba „sprawdzenia się” w oczach innych? A może w ten sposób próbują zakomunikować światu swoją samotność i zagubienie w otaczającym ich świecie? Sądzę, że każdy z tych czynników ma znaczenie.

[html](#) [dostęp 21.11.2013].

²Katarzyna Sołowiej, *Jestem ładna czy brzydka? Proszę o szczerłość i bez trollowania*, <http://natemat.pl/80233,jestem-ladna-czy-brzydka-prosze-o-szczerosc-i-bez-trollowania> [dostęp 18.11.2013].

Podobnie sytuacja wygląda w przypadku popularnych, m.in. na Facebooku, grup „dupeczek”. Zdaniem dr Ewy Jarczewskiej-Gerc, psycholożki ze Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie, „takie grupy jak »dupeczki« i zamieszczanie w nich zdjęć, podobnie zresztą jak pytanie innych w sieci »czy jestem ładna«, są dużym zagrożeniem. Szczególnie dla młodych osób, które są jeszcze niestabilne emocjonalnie. A problem jest poważny, bo internet »sprzyja bezkarności« i sprawia, że piszemy o innych rzeczy, których nigdy byśmy nie powiedzieli”³.

W ten sposób funkcjonują m.in. tzw. hejterzy, którzy do tej pory byli zupełnie bezkarni. Zmieniło się to jednak po tym, jak „Naczelny Sąd Administracyjny wydał precedensowy wyrok w sprawie, w której głównymi bohaterami byli internetowi hejterzy, czyli osoby anonimowo piszące obraźliwe komentarze w sieci, czasem słusznie, czasem niekoniecznie. Od tej pory hejterzy już nie będą tacy anonimowi, bowiem każda osoba fizyczna i każda firma będzie mogła domagać się od administratora danych witryny, forum czy innego miejsca w sieci, w którym zamieszczano obraźliwe komentarze, danych osobowych autorów tych wpisów”⁴.

Bezpieczeństwo w sieci jest niezwykle ważne, ale nieosiągalne bez odpowiedniego przygotowania, stąd jeszcze ważniejsza jest świadomość, odpowiedzialność i wiedza niezbędne do poruszania się w świecie cyfrowym, szczególnie jeśli chodzi o dzieci i młodzież. „Chcąc nie chcąc, kierujemy się więc w stronę edukacji – zauważa Damian Muszyński – w stronę kształcenia i wychowania do mediów, wobec mediów, również dla mediów. Problem

bycia odpowiedzialnym w sieci da się bowiem opisywać operacyjnie (poprzez kompetencje, umiejętności), ważne abyśmy umieli tak o niej myśleć”⁵.

Poza organizacjami statutowo działającymi na rzecz odpowiedzialnego korzystania z internetu, takimi jak [Fundacja Dzieci Niczyje](#) czy [Fundacja „5Medium”](#) i poza programami typu międzynarodowy [Safer Internet](#), istnieje również szereg mniejszych i większych inicjatyw podejmujących działania w tym zakresie (np. jedną z ostatnich jest kampania *Wyloguj się do życia*, będąca projektem społecznym poświęconym uzależnieniom młodzieży od internetu⁶. Warto też wymienić istniejące od 2009 roku *Porozumienie na rzecz bezpieczeństwa dzieci w Internecie*, do którego „przystąpiły wiodące przedsiębiorstwa teleinformatyczne, organizacje pozarządowe specjalizujące się w bezpieczeństwie sieci oraz instytucje publiczne zajmujące się tymi zagadnieniami. Jego podstawowym celem jest edukowanie rodziców, opiekunów i dzieci korzystających z i internetu o bezpiecznym korzystaniu z i internetu”⁷.

bAgdyby tak sama młodzież podejmowała kreatywne działania na rzecz promocji bezpieczeństwa w sieci? Miałoby to zdecydowanie większy sens i przynosiło zapewne lepsze efekty. Takie działania są już realizowane, jednak nadal jeszcze na niewielką skalę. Jednym z przykładów jest tegoroczny projekt lubelskiej Fundacji „5Medium” [Surferzy, czyli młodzi o bezpieczeństwie w sieci](#) skierowany był do lokalnej społeczności licealistów i gimnazjalistów. W efekcie ich działań powstały m.in.: edukacyjny komiks oraz scenariusz przedstawienia na temat bezpieczeństwa w sieci. Nieco inny rodzaj pracy z uczniami szkół

3 Justyna Suchecka, *Naiwne dzieci internetu. Wierzą, że „gimnazjalne dupeczki” przyniosą im sławę*, http://wyborcza.pl/1.75478.14968337.Naiwne_dzieci_internetu_Wierza_ze_gimnazjalne_dupeczki_.html#ixzz2mPvjvHQE, [dostęp 20.11.2013].

4 To koniec anonimowego hejtowania, <http://www.chip.pl/news/wydarzenia/prawo-i-polityka/2013/08/to-koniec-anonimowego-hejtowania> [dostęp 20.11.2013].

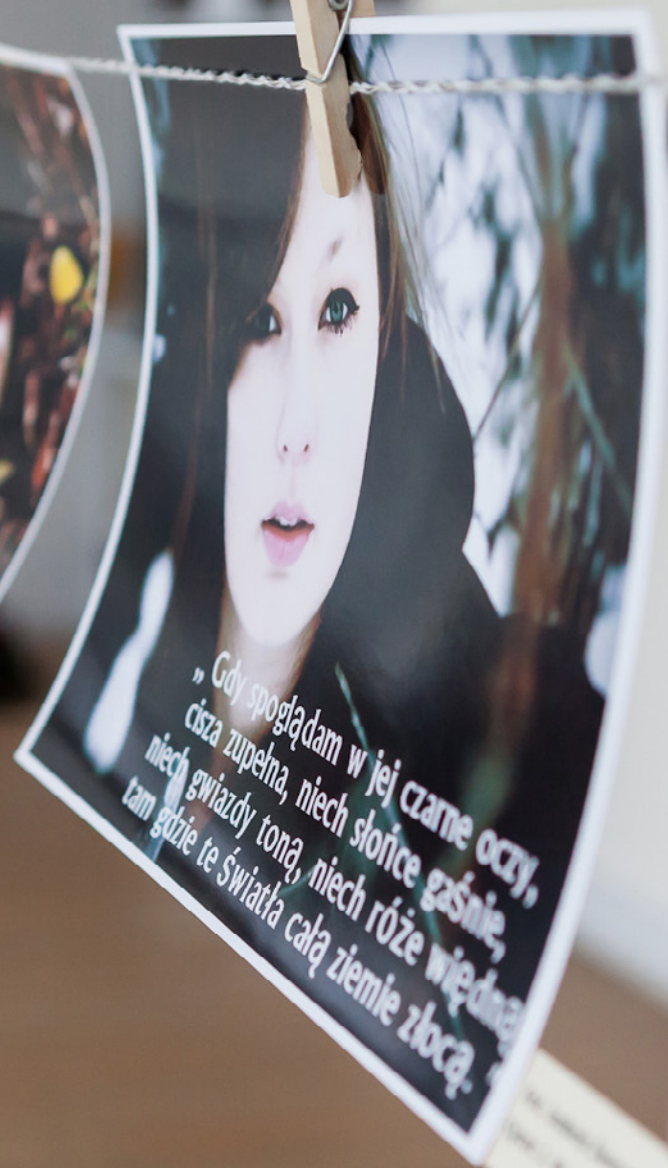
5 *Odpowiedzialność w sieci. Utopia czy realny cel?* Z Damianem Muszyńskim rozmawia Ewelina Potocka, <http://wiadomosci.onet.pl/prasa/odpowiedzialnosc-w-sieci-utopia-czy-realny-cel/ngm4h> [dostęp 21.11.2013].

6 Więcej informacji na stronie projektu: <http://www.wylogujsie.org/>.

7 Cytat ze strony Porozumienia: <http://bezpieczniewinternecie.pl/index.html> [dostęp 18.11.2013].

gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych zaprezentowała [Fundacja MediaEvolution](#) w projekcie [Moja szkoła jest medialna – młodzi liderzy](#). W ramach warsztatów młodzi ludzie na własnej skórze doświadczają m.in. manipulacji medialnej, podejmują refleksję na temat tego co i jak robią w sieci, a także dużo tworzą i dyskutują, jednocześnie ucząc się od siebie nawzajem.

Podsumowując, bezpieczeństwo w sieci to nieodzowny element edukacji medialnej. Niezależnie od tego, czy będzie ono częścią kształcenia formalnego, czy też działań oddolnych, powinno być traktowane poważnie i prowadzone kompleksowo, z uwzględnieniem realnych umiejętności, zróżnicowanego poziomu wiedzy oraz zaawansowania technologicznego, a także zainteresowań i potrzeb młodych ludzi.

„Gdy spoglądam w jej czarne oczy,
cisza zupełna, niech słońce gaśnie,
niech gwiazdy toną, niech róże więdną
tam gdzie te światła całą ziemię złocą.”

...
...
...

REMIKS W PLENERZE

MONIKA CZAPKA

Wystawa fotograficzna *Remiks w plenerze* to projekt Bursy Szkolnej nr 5. Naszym zadaniem było zrealizowanie działania zawierającego w sobie elementy remiksu literackiego. Do tego celu postanowiliśmy wykorzystać fotografię. Zdjęcia wykonane przez koordynatorkę grupy Izabelę Świecę opatrzyliśmy zremisowanymi cytatami z utworów, które znajdują się w domenie publicznej.

Inspiracje

Inspiracją do takiego ujęcia tematu remiksu literackiego były dla nas dwie rzeczy. Pierwsza to różne przykłady ciekawych działań z obszaru fotografii, m.in. akcja *Twarze Kozienaliów – przymierz się!* zorganizowana przez Grupę Fotografów Lubelskich. Druga to zainteresowanie fotografią naszej koordynatorki grupy – Izy, która miała kilkadziesiąt interesujących zdjęć gotowych do wykorzystania w naszych działaniach.

Edukacja medialna

Edukację medialną promowaliśmy w głównej mierze wśród osób zaangażowanych w realizację projektu, poprzez wzajemnie uczenie się od siebie i dzielnie się wiedzą na temat ciekawych serwisów internetowych. Naniesienie zremiksowanych przez nas cytatów na zdjęcia nie byłoby możliwe bez odpowiednich narzędzi. Do tych celów wykorzystaliśmy darmowy program przeznaczony do obróbki fotografii – Photoscape. Źródłem cytatów stała się dla nas biblioteka internetowa Wolne Lektury.

Nasze działania

W ramach projektu pracowaliśmy w tzw. grupach zadaniowych odpowiedzialnych za konkretne działania,

np. wybór zdjęć, dobór cytatów, ich remiks, przygotowanie wystawy. Zdecydowaliśmy, że na naszej wystawie znajdzie się 30 zdjęć w większości wykonanych przez Izabelę Świecę (jedno zdjęcie było autorki tego tekstu) i przystąpiliśmy energicznie do działania. Z biblioteki internetowej Wolne Lektury wybraliśmy 30 cytatów, które następnie zremiksowaliśmy i dopasowaliśmy do wybranych zdjęć. Kolejne działania były czysto techniczne: obróbka zdjęć, naniesienie na nie zremisowanych cytatów oraz wydruk fotografii. W międzyczasie zastanawialiśmy się nad tym, jak chcemy zaaranżować przestrzeń na wystawę udostępnioną przez panią dyrektor oraz przygotowaliśmy zaproszenia na wernisaż. Aranżacją wnętrza zajęła się Iza Świeca, która wykorzystała do tego sznurek, stojące wieszaki, drewniane spinacze do bielizny i świeczki-podgrzewacze.

W wernisażu wystawy wzięli udział koledzy, koleżanki oraz wychowawcy uczestników naszego projektu, pojawili się również reprezentanci innych burs szkolnych z terenu Lublina (młodzież i wychowawcy). Po części oficjalnej, na którą złożyły się krótkie wystąpienia uczestników projektu, ich koordynatorki ze strony Fundacji „5Medium”, dyrektor bursy Teresy Karkoszki oraz opiekunki ze strony placówki Wiesławy Jeż, przeszliśmy do oglądania wystawy, rozmów i poczęstunku.

Warto dodać, że przez cały okres realizacji projektu mogliśmy liczyć na wsparcie ze strony opiekunek z ramienia bursy: Wiesławy Jeż i Agnieszki Mordel.

Dla kogo? Jak?

Bezpośrednią grupą adresatów projektu była młodzież mieszkająca w Bursie Szkolnej nr 5 w Lublinie. Podczas projektu zastosowaliśmy takie metody pracy jak: warsztaty (z remiksu literackiego i zarządzania projektem), dyskusja, praca indywidualna i w grupie. Głównym medium wykorzystywanym przez nas w projekcie był internet, służył on nam do komunikacji (e-mail, grupa na Face-

booku) oraz dostarczał narzędzi przydatnych do przygotowania zdjęć na wystawę (Photoscape, Wolne Lektury).

Kompetencje

Wynikiem naszych działań była aktywizacja młodzieży z Bursy Szkolnej nr 5 w obszarze edukacji medialnej, zapoznanie ich ze specyfiką remiksu literackiego oraz pobudzenie ich kreatywności w zakresie realizacji własnych projektów. Udział w projekcie umożliwił im również rozwinięcie umiejętności pracy w grupie oraz koordynowania działań.

Wyzwania

Największym wyzwaniem w projekcie była praca w zespole. Przy tak zróżnicowanej grupie młodzieży i wielotorowości ich zainteresowaniach ciężko było wybrać jeden obszar, który spodobałby się wszystkim uczestnikom i który w równym stopniu by ich zaangażował. W związku z tym staraliśmy się wyodrębnić grupy zadaniowe, które wymagały różnego stopnia zaangażowania. Do mniej odpowiedzialnych zadań dobraliśmy osoby, których chęć pracy przy realizacji projektu była najmniejsza, a do bardziej angażujących działań, osoby, które miały największą motywację.

Nowe media dają nam mnóstwo możliwości, ale prawdziwy potencjał kryje się w nas.

Koordynatorka: Izabela Świeca

Wychowawczynie: Wiesława Jeż i Agnieszka Mordel

Koordynatorka z Fundacji: Monika Czapka

Bursa Szkolna nr 5

ul. Pogodna 52a, Lublin

<http://www.bursa5.lublin.eu>

Wiesława Jeż, wychowawczynie:

Udział w projekcie był niezwykle wartościowym doświadczeniem. Pozwolił udoskonalić umiejętności organizacyjne młodzieży, systematyczność w pracy. Był ważny ze względu na współdziałanie przy osiągnięciu jednego zamierzonego celu. Dla mnie jako wychowawcy był istotny, ponieważ widziałam, jak młodzież integruje się i pomaga sobie wzajemnie. Dla placówki miał duże znaczenie, ponieważ współpraca ze środowiskiem lokalnym jest ważna i potrzebna, pozwala poznać nowe osoby, wymienić doświadczenia, nauczyć się nowych rzeczy.

**Dostaliśmy tekst,
kartkę, nożyczki i
klej...**

Warsztaty z Leszkiem
Onakiem pozwoliły nam
poznać tajniki remixów i
pobudziły naszą
kreatywność.

www.wirtualne.pl

ZREMIXUJ SIĘ!

AGNIESZKA GRZEGORCZYK

Zremixuj się! to projekt stworzony przez klasę I c z III LO im. Unii Lubelskiej, który miał za zadanie promować remiksy literackie. Grupa młodych aktywnych humanistów XXI wieku, bo tym mianem można określić uczniów klasy I c, postanowiła zarazić innych swoją pasją do remiksu i zaprosić do tworzenia nowego gatunku literatury. Ich utwory nie ograniczyły się do jednej tylko postaci, dzięki temu, że w pracy wykorzystano różne techniki remiksowania.

Inspiracje

Już pierwsze spotkanie z remiksem literackim, jakim były warsztaty z Leszkiem Onakiem, sprawiło, że młodzi ludzie połączyli przysłowiowego bakcyła remiksowania. Wyrazem zaangażowania i poważnego podejścia do tematu był fan page *Zremixuj się!* stworzony na portalu społecznościowym Facebook.

Edukacja medialna

Realizacja projektu to przede wszystkim propagowanie szeroko pojętej edukacji medialnej. Wykorzystanie nowych technologii do prezentacji remiksów, tworzenie kolejnych dzieł przy użyciu narzędzi Google, a także nawiązywanie do różnorodnych form samego remiksu pozwoliły na naukę w bardzo przyjemnej formie.

Nasze działania

Sukces i powodzenie projektu zależało w dużej mierze od właściwego podziału klasy na cztery grupy zadaniowe odpowiedzialne za: przygotowanie scenariusza, promocję, realizację założeń budżetowych oraz organizację poszczególnych wydarzeń i podsumowującego projektu finału. Specjalną rolę pełniła liderka grupy, która w sposób

niezwykle sprawnie zarządzała całym projektem. Każda z osób miała do wykonania zadanie, z którego była rozliczana. Dodatkową platformą komunikacji była grupa stworzona na Facebooku, gdzie uczniowie na bieżąco omawiali kolejne pomysły.

Projekt rozpoczął się od stworzenia scenariusza i podziału zadań: część grupy przeprowadziła wywiady z mieszkańcami miasta, część przygotowała konkurs *Maximus remiks*. W każdym działaniu widać było pełne zaangażowanie uczniów i chęć ustawicznej nauki przez zabawę i sztukę.

Spośród kilkunastu pomysłów na sposób pokazania gotowych remiksów wybrano dwutorową ścieżkę działania: prezentacja dla osób z zewnątrz i dla koleżanek i kolegów z zaprzyjaźnionych klas.

Zwieńczeniem projektu był Wielki Finał, na którym klasa zaprezentowała różne rodzaje remiksów, podzieliła się swoimi wrażeniami z pracy przy projekcie oraz z samego odbioru remiksów, a przy tym zachęciła do remiksowania publiczność zgromadzoną na spotkaniu w restauracji Hades-Szeroka na Starym Mieście w Lublinie. Widownię stanowili zarówno zaproszeni uczniowie, jak i mieszkańcy miasta.

Dla kogo? Jak?

Odbiorcami projektu *Zremixuj się!* byli zarówno licealiści – koledzy i koleżanki z III LO im. Unii Lubelskiej, jak i mieszkańcy Lublina. Pierwsi wzięli udział w konkursie *Maximus remiks*, bawiąc się przy tym i ucząc remiksowania. Ich prace zostały umieszczone na fan page'u, a najlepsze nagrodzono podczas Wielkiego Finału. Mieszkańcy miasta natomiast wzięli udział w tworzeniu remiksów, czytając wybrane wiersze i udzielając wywiadów według wcześniej stworzonego scenariusza: „Ostatnie zdanie, jakie przeczytałem to...”. Z ich wypowiedzi powstał remiks w postaci filmu, który pokazano podczas

Wielkiego Finału.

Informacje na temat działań klasy 1c zostały umieszczone na stronach lubelskich organizacji pozarządowych, stronie szkoły oraz na fan page'u projektu. Wszystkie efekty projektu zostały zaprezentowane za pomocą technologii Web 2.0.

Kompetencje

Realizacja projektu *Zremixuj się!* w znaczący sposób przyczyniła się do podniesienia tzw. kompetencji miękkich w grupie. Mowa tutaj przede wszystkim o umiejętności pracy w zespole, zarządzaniu czasem czy też zarządzaniu całym projektem. Bez wątplenia integracja klasy (zarówno w przestrzeni stricte merytorycznej, tzn. remiksu literackiego, tworzenia, jak i towarzyskiej) realnie wpłynęła na stopień zaangażowania w poszczególne działania projektowe, przełamywanie barier w kontaktach z innymi, a także umiejętność prezentacji treści na forum publicznym.

Wyzwania

Aktywność i początkowe umiejętności grupy były na bardzo wysokim poziomie. Z tego względu największe wyzwanie stanowił wybór pomysłu, który zostanie zrealizowany, bowiem we wstępnej fazie projektu pojawiło się ponad piętnaście koncepcji wydarzeń, które oddawałyby istotę remiksu literackiego.

Remiks to świetny pomysł na lekcję literatury: uczy przez zabawę i dodaje odwagi to samodzielnej twórczości. Każdy może się włączyć, mury szkoły nie są tu żadną granicą.

Koordynatorka: Paulina Prokopiuk

Nauczycielka: Beata Nowak

Koordynatorka z Fundacji:

Agnieszka Grzegorzczak

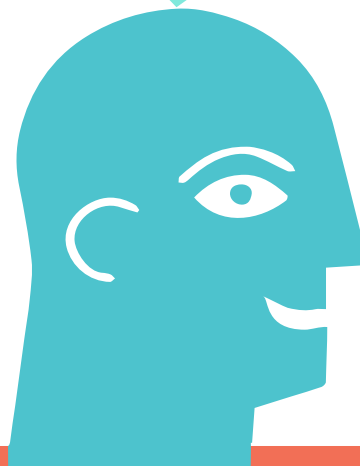
III Liceum Ogólnokształcące im. Unii Lubelskiej

Plac Wolności 4, Lublin

www.3lo.lublin.pl

Paulina Prokopiuk, uczennica III LO:

Remiksowaliśmy przy ulicy, w Empiku, u szewca i na kanałach. O restauracyjnym menu, składzie smalcu, psychiatrach, francuskiej miłości, poetach, Harrym i kombajnie – w jednym utworze? My – uczniowie klasy 1c III Liceum Ogólnokształcącego im. Unii Lubelskiej – udowodniliśmy, że to możliwe. Projekt Zremixuj się! obudził naszą literacką kreatywność, a także ułatwił poznanie siebie nawzajem. Dzięki tej inicjatywie jesteśmy chętni oraz gotowi do realizowania kolejnych szalonych pomysłów!

ZAPŁĄTANI W SIECI

AGNIESZKA JARMUŁ

Zapłątani w sieci to działanie zrealizowane przez uczniów klasy II f Gimnazjum nr 11 w Lublinie. Dziennikarska zajawka sprawiła, że klasa szybko zdecydowała się na wcielenie w role reporterów i ankieterów – tak powstała strona: <http://zaplataniwsieci.blogspot.com>, na której umieszczone zostały różnorodne materiały. Druga część klasy postanowiła wejść w role nauczycieli i trenerów by przekazać zdobytą wiedzę młodszym kolegom i koleżankom ze szkoły podstawowej.

Inspiracje

Inspiracją do działania były realne zainteresowania uczniów – od dwóch lat tworzących swoją własną gazetkę – oraz żyłka pedagogiczna kilkorga z nich. Podczas burzy mózgów powstało kilkanaście pomysłów, jednak od początku przodowały dwa: przeprowadzenie wywiadów ze specjalistami z zakresu edukacji medialnej oraz realizacja szkolenia dla dzieci. Jak powiedzieli sami uczniowie: „Inspiracji szukaliśmy w tym, co lubimy robić na co dzień, z kim lubimy przebywać i pracować, szukaliśmy rzeczy, które sprawią nam satysfakcję, ale również będą pożyteczne dla innych osób”.

Edukacja medialna

Uczniowie stworzyli stronę internetową, która jest bazą wiedzy z zakresu edukacji medialnej, znajdują się na niej wywiady ze specjalistami (m.in. dr Grzegorzem Stunżą, Grzegorzem Turskim), wyniki przeprowadzonych ankiet, ogłoszenie o konkursie dotyczącym korzystania z internetu i inne materiały.

Na stronie umieszczony został również scenariusz szkolenia przeprowadzonego z uczniami IV klasy szkoły

podstawowej, którego głównym tematem były portale społecznościowe oraz bezpieczne tworzenie na nich swoich profili.

Nasze działania

Sprawną realizację działań umożliwił podział klasy na dwie grupy oraz wybór koordynatorów odpowiedzialnych za każdą z nich. Jedna z grup zajęła się stworzeniem strony i materiałów na nią, druga przygotowaniem szkolenia. Każda osoba w grupie dostała zadanie do wykonania: od dużych, takich jak przeprowadzenie wywiadu czy szkolenia, do mniejszych, jak np. kupienie nagród; każda z tych osób była niezbędna do realizacji całości działania.

W sprawnym wykonywaniu poszczególnych zadań pomagał stworzony wcześniej harmonogram. Dzięki jednej z uczennic szybko powstała strona internetowa, następnie zaczęły pojawiać się na niej wyniki prowadzonych działań: ankiety zrealizowane na terenie szkoły i miasta, ogłoszenie o konkursie oraz wywiady. Na stronie nadal gromadzone będą materiały, które utworzą bazę wiedzy o bezpieczeństwie w sieci.

Przygotowanie szkolenia dla młodszych koleżanek i kolegów poprzedziła seria spotkań grupy inicjatywnej, dyskusowanie o scenariuszu, wprowadzanie poprawek, wybieranie materiałów filmowych oraz przygotowywanie zabaw. W samym szkoleniu wzięło udział około 50 uczniów w wieku dziesięciu lat.

Dla kogo? Jak?

Działania projektu *Zapłątani w sieci* skierowane były zarówno do młodszych odbiorców (szkolenie, konkurs), jak i do starszych (strona www, wywiady). Stworzona została strona internetowa, zrealizowano szkolenie, przeprowadzono wywiady oraz konkurs. Podczas szkolenia wykorzystana była prezentacja, materiały video oraz multimedialna gra dla dzieci.

Kompetencje

Realizacja projektu znacząco wpłynęła na rozwój u młodych ludzi kompetencji miękkich, takich jak: praca w grupie, zarządzanie czasem, kreatywność. Seria zaplanowanych działań pomogła utrwalić wiedzę przekazaną podczas szkoleń tematycznych, sprawdzić ją w praktyce i, co ważne, przekazać dalej.

Wyzwania

Największym wyzwaniem był sprawiedliwy podział obowiązków (angażowanie tych, którzy chcieliby zrobić jak najmniej oraz hamowanie tych, którzy chcieliby zrobić wszystko). Pewną trudnością okazało się również wejście w skórę 10-letnich dzieci i przygotowanie scenariusza o odpowiednim poziomie skomplikowania.

**Eksperymentuj z nowymi technologiami! Nie bój się pytać, przyznawać do niewiedzy!
Nowe media są tylko narzędziem, na ich użycie trzeba mieć pomysły!**

Koordynatorki: Julia Kędra, Weronika Topyła
Nauczyciel: Sławomir Błażewicz
Koordynatorka z Fundacji:
Agnieszka Jarmuł
Gimnazjum nr 11
ul. Radości 13, Lublin
www.gim11.lublin.pl

Sławomir Błażewicz, nauczyciel języka polskiego:
Walory projektu dla szkoły są ważne i korzystne. Cele edukacyjne i wychowawcze działań podjętych przez uczniów wpisują się w założenia strategii szkoły i wizji ucznia Gimnazjum nr 11. Nowoczesny uczeń w prawidłowych relacjach społecznych, samodzielny, kreatywny, sumienny to cel, który przyświecał projektowi Bezpieczna e-szkoła i został zrealizowany. Jest dla mnie rzeczą istotną, by moi uczniowie aktywnie uczestniczyli w takich zadaniach, jakie postawił przed nimi projekt Fundacji „5Medium”. Wszechstronny rozwój moich podopiecznych, ich osiągnięcia, są motywacją moich działań. Nie będę ukrywał, że wspólna praca z moimi młodymi przyjaciółmi jest dla mnie źródłem ogromnej satysfakcji.

AKADEMIA PRZEPOWIEDNI PRZYSZŁOŚCI

GOSIA KRUSZYŃSKA

Akademia przepowiedni przyszłości została zrealizowana w Międzynarodowym Liceum Paderewski w Lublinie. Zespół projektowy tworzyli maturzyści z klas o profilu informatycznym, czyli uczniowie posiadający poszerzoną wiedzę na temat internetu oraz niebezpieczeństw związanych z jego niewłaściwym użytkowaniem. Projekt zakładał stworzenie krótkiego filmiku obrazującego rolę ustawień prywatności na portalach społecznościowych. Materiał został przedstawiony na oficjalnej akademii oraz opatrzony komentarzem autorów.

Celem głównym projektu było podniesienie poziomu wiedzy z zakresu bezpiecznego poruszania się w sieci. Do celów szczegółowych należały: poznanie zagrożeń związanych z korzystaniem internetu oraz kształtowanie nawyku bezpiecznego korzystania z portali społecznościowych.

Inspiracje

Podczas warsztatów z zarządzania projektem powstało wiele koncepcji realizacji zadania. Od początku jednak uczniowie byli pod wielkim wrażeniem filmiku pt. *Amazing Mind Reader Reveals His 'Gift'*, który opowiada o wróżbie przepowiadającym ludziom przyszłość oraz przypominającym intymne fakty z ich przeszłości. W finałowej scenie okazuje się, że wszystkie informacje pochodziły z niezablokowanych profili na Facebooku. Film ten w dosadny, wręcz szokujący, sposób przedsta-

wia obieg prywatnych informacji w przestrzeni internetowej. Materiał stał się podstawą do stworzenia własnego eksperymentu na uczniach Międzynarodowego Liceum Paderewski.

Edukacja medialna

Nagrany został filmik pt. *Akademia przepowiedni przyszłości*, który miał na celu pokazanie złych zwyczajów korzystania z internetu. Materiał ten stanowi doskonałe narzędzie dydaktyczne w dalszej pracy z młodzieżą.

Nasze działania

Obowiązki projektowe zostały równo podzielone, młodzi ludzie otrzymali zadania uwzględniające ich preferencje i zainteresowania. Poszczególni uczniowie byli odpowiedzialni za: promocję projektu w internecie, kostiumy i scenografię, napisanie scenariusza, poszukiwanie informacji na Facebooku, organizację sal, casting aktorów, nagrywanie i montaż filmu oraz prowadzenie akademii. Sprawiedliwy podział obowiązków pozwolił na sprawne funkcjonowanie zespołu.

Na prywatnej grupie Liceum Paderewski na Facebooku zostało opublikowane ogłoszenie dotyczące rekrutacji uczestników do tajemnego projektu. Spośród zgłoszonych osób licealiści wybrali te, które udostępniają publicznie informacje dotyczące swojego prywatnego życia. Następnie dla każdego uczestnika eksperymentu zostało zorganizowane spotkanie z Wróżbitą, który na podstawie zebranych wiadomości przepowiadał mu przyszłość oraz przypominał fakty z przeszłości. Rozmowy z Wróżbitą zostały nagrane ukrytą kamerą, zmontowane w około 10-minutowy filmik pt. *Akademia przepowiedni przyszłości*, następnie zaprezentowane oraz skomentowane na akademii pod tym samym tytułem.

Dla kogo? Jak?

Akademia przepowiedni przyszłości to projekt autorstwa tegorocznych maturzystów skierowany do gimnazja-

listów, młodszych uczniów Szkół Paderewski w Lublinie. Główną metodą wykorzystaną w projekcie była praca nad filmem, wymyślonym, nakręconym, zmontowanym i promowanym przez uczestników. Na etapie przygotowań grupa spotykała się w siedzibie szkoły oraz porozumiewała się na prywatnej grupie na Facebooku.

Kompetencje

Rezultatem twardego działań było stworzenie filmiku edukacyjnego i pokazanie go wszystkim uczniom szkoły na specjalnie zorganizowanej akademii. Uczestnicy poznali też elementy warsztatu filmowego: pisanie scenariusza, tworzenie scenografii, podstawy reżyserii, postprodukcji i promocji. Uczniowie w praktyczny sposób wykorzystali także swoją pogłębioną wiedzę z zakresu informatyki i multimedii. Ponadto zespół projektowy rozwijał efektywną komunikację interpersonalną, sztukę aktywnego słuchania i kreatywne rozwiązywanie problemów. Projekt stworzył możliwość generowania nowych pomysłów, a także rozwijania automotywacji.

Wyzwania

Grupa projektowa z Liceum Paderewski była jedną ze starszych ekip w projekcie *Bezpieczna e-szkoła*. Młodzi ludzie posiadali szeroką wiedzę na temat korzystania z internetu i wiele kwestii wydawało im się oczywistych. Rozwiązaniem tego problemu było zmniejszenie dystansu pomiędzy koordynatorem a grupą projektową. Partnerskie relacje oraz swobodny przepływ informacji, a także zorganizowanie akademii dla młodszych kolegów sprawiły, że uczestnicy bardzo zaangażowali się w realizację działań projektowych. Ponadto grupę zaskoczył fakt, że analizowane przez Wróżbitę osoby nie okazały zaskoczenia ani zażenowania. Filmik stał się więc narzędziem dzięki, któremu doszło do odkrycia nowych zjawisk i postaw. To sprawiło, że licealiści maksymalnie zaangażowali się w organizację i prowadzenie akademii.

Nie twórz zbędnego dystansu. Wykorzystaj potencjał wszystkich grup wiekowych, bazuj na ich wiedzy oraz bądź otwarty na szalone pomysły! Zaufaj!

Nauczycielka: Anna Dąbska

Koordynatorka z Fundacji:

Gosia Kruszyńska

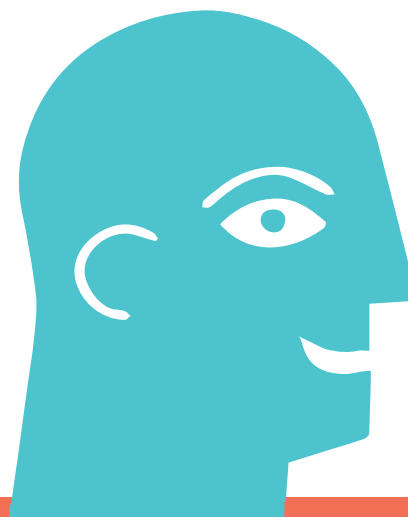
Międzynarodowe Liceum Paderewski

ul. Symfoniczna 1, Lublin

www.paderewski.lublin.pl

Michał Kreft, uczeń Liceum Paderewski:

W trakcie realizacji projektu grupa przeżyła moment zdziwienia. Okazało się, że u zdecydowanej większości uczniów klas gimnazjalnych problemem nie jest niewiedza, ale brak potrzeby prywatności. Uczniowie nie widzieli nic złego w udostępnianiu szczegółów swojego życia, nawet obcym osobom. Z tego powodu cel projektu uległ zmianie. Zamiast uświadamiać uczniów, jak działa obieg informacji w internecie, wybraliśmy podkreślenie, że prywatność jest ważna i przede wszystkim, że zapewnia bezpieczeństwo – właśnie to zostało szczególnie uwypuklone podczas akademii.

Karta odpowiedzi!

Nazwa drużyny.....
Klasa.....

**POTWORNIE
Literacka Gra
13-14.11.2013**

Szukajcie zagadek na terenie szkoły,
odpowiedzi na karty Gry
Pamiętajcie! - Karty Gry należy oddać
14 listopada w godz. 13:00 - 15:00
w specjalnie oznaczonym punkcie
na I piętrze.
Pomożecie?
Liczymy na Was!

Ważne!
Karty Gry należy oddać w punkcie oznaczonym na terenie szkoły.
Karty Gry należy oddać w punkcie oznaczonym na terenie szkoły.
Karty Gry należy oddać w punkcie oznaczonym na terenie szkoły.

Szukajcie zagadek na terenie szkoły!
odpowiedzi na karty Gry
Pamiętajcie! - Karty Gry należy oddać w punkcie oznaczonym na terenie szkoły.
Karty Gry należy oddać w punkcie oznaczonym na terenie szkoły.

**POTWORNIE
Literacka Gra
13-14.11.2013**

Karta odpowiedzi!
Nazwa drużyny.....
Klasa.....

POTWORNA GRA LITERACKA SYLWIA MAZUREK

Potworna gra literacka to projekt zrealizowany przez uczniów klasy Ia Gimnazjum nr 14 w Lublinie. Szybko podjęli oni decyzję – działanie skierowane będzie do ich rówieśników, zapewni rozrywkę, ale również pozwoli na sprawdzenie wiedzy. Sami autorzy projektu natomiast zweryfikują w praktyce zdobyte podczas szkolenia umiejętności wykorzystywania dzieł literackich, obrazów czy zdjęć.

Inspiracje

Do stworzenia gry miejskiej klasę zainspirowały ich codzienne formy spędzania wolnego czasu. Chłopcy proponowali turniej piłki nożnej, dziewczynki natomiast podchody. Stało się więc jasne, że realizacja projektu przybierze formę zabawy ruchowej. Uczniowie postanowili wykorzystać także aktualnie pojawiające się w mediach postacie i utwory, jak również znane wszystkim dzieła literackie.

Edukacja medialna

Tworząc wykorzystane w czasie gry zagadki, uczniowie dowiedzieli się, jak zgodnie z prawem korzystać z obecnych w mediach dzieł literackich, obrazów czy zdjęć. Uczestnicy gry natomiast mieli do czynienia z łamigłówkami zawierającymi m.in. internetowe memy oraz remiksy obrazów czy wierszy.

Nasze działania

Podstawą naszej pracy były cotygodniowe dyskusje, podczas których każdy mógł przedstawić swój pomysł. Dzięki temu efekt końcowy został zaakceptowany i wypracowany przez niemal wszystkich uczniów klasy Ia. Projekt rozpoczęliśmy od podziału zadań zgodnie z zainteresowaniami oraz umiejętnościami uczniów. Spośród 30-osobowej klasy wybrane zostały osoby odpowiedzialne za wydruki, zaprojektowanie kart gry, plakatów, pilnowanie porządku, sprawdzanie odpowiedzi oraz wybór nagród i ogłoszenie wyników. Zagadki tworzyli wszyscy, były one przedstawiane na forum klasy i na bieżąco modyfikowane, jeżeli zaistniała taka potrzeba.

Szybko stworzona została grupa na Facebooku, co znacznie skróciło czas pracy oraz ułatwiło komunikację. Uczniowie zajęli się także promowaniem wydarzenia wśród swoich rówieśników. W efekcie do *Potwornej gry literackiej* zgłosiło się dziesięć dwuosobowych drużyn; karty oddało jednak tylko sześć z nich.

Gra trwała dwa dni, zagadki wzbudzały ogromne zainteresowanie wszystkich uczniów; do stanowiska dyżurujących i wydających karty chłopców zgłosiła się jedna z uczennic, która chciałaby wziąć udział w przyszłych edycjach projektu.

Dla kogo? Jak?

Potworna gra miejska skierowana była do uczniów klas pierwszych i drugich Gimnazjum nr 14 w Lublinie. Podczas dwóch dni na zaprojektowanych przez nas kartach umieszczali oni odpowiedzi na pytania, które rozwieszono zostały na pierwszym piętrze szkoły. Plakaty z zagadkami oraz karty gry miały spójną szatę graficzną z motywem potwora, dzięki czemu wyróżniały się wśród innych afiszy i obrazów umieszczonych na terenie gimnazjum.

Do realizacji projektu wykorzystana zostały: grupa na Facebooku, gdzie umieszczaliśmy projekty zagadek, ważne terminy i podział obowiązków, poza tym platforma Google+ i Gmail Drive.

Kompetencje

Projekt pozwolił uczniom rozwinąć umiejętności: pracy w grupie, planowania, zarządzania czasem, komunikowania się, a także wzajemnego motywowania.

Uczestnicy gry miejskiej mogli sprawdzić się w pracy zespołowej, podejmowaniu decyzji w grupach oraz dobrym wykorzystaniu czasu przeznaczonego w regulaminie na rozwiązanie zagadek.

Wyzwania

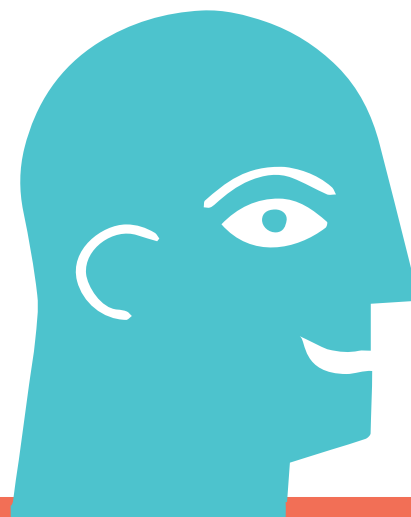
Największym wyzwaniem podczas tworzenia projektu okazało się wyegzekwowanie realizacji powierzonych uczniom zadań. Pomimo iż wykazywali chęć uczestniczenia wtworzeniu *Potwornej gry miejskiej*, nie byli w stanie w wyznaczonym przez koordynatora czasie uporać się z zadaniami. Na szczęście znalazły się osoby, których zaangażowanie pozwoliło zrealizować projekt w terminie tylko nieznacznie odbiegającym od wstępnych założeń.

Inspiruj, szukaj razem z młodzieżą nieszablonowych rozwiązań na pozór prostych problemów. Pokaż im, że lepsze nie zawsze jest wrogiem dobrego! Zmieniaj to co znane, pozwól tworzyć – wykorzystując nowe media, mamy ogromne pole manewru!

Nauczycielka: Magdalena Kosior-Szychiewicz
Koordynatorka z Fundacji: Sylwia Mazurek
Gimnazjum nr 14 im. 27. Wołyńskiej Dywizji
Piechoty Armii Krajowej
Ul. Pogodna 19, Lublin
www.14gimnazjum.lublin.pl

Uczniowie Gimnazjum nr 14:
Agata Pawlak: Wymyślanie zagadek było trochę trudne, ale ciekawe.

Krystian Porębski: Takie gry są bardzo edukacyjne.
Remigiusz Mróz: Podobały mi się zagadki i zaangażowanie klasy. Podobało mi się również, że mogliśmy pokazać, co potrafimy.

BAŃ
WIE

BAŃ
BEZPIECZNY
W INTERNECIE!

ZOSTAW
INTERNET,
BIEGAJ Z NAMI!

KONTROLUJ
CZAS SPĘDZONY
W SIECI!

W INTERNET
NIE CINIEM!

NIE JESTES
ANONIMOWY
W SIECI!

W SIECI!

OSTROŻNY
PORADZ KONIEC
W SIECI!

OSTROŻNY
PORADZ KONIEC
W SIECI!

CHROŃ
SWOJE
DANE!

JESTEŚMY BEZPIECZNI W ŚWIECIE I NECIE

AGATA TURCZYN

Jesteśmy bezpieczni w świecie i necie to pomysł zrealizowany przez uczniów klasy IIa Gimnazjum nr 16 w Lublinie. Po intensywnych warsztatach dotyczących bezpieczeństwa w internecie młodzież miała za zadanie opracować własny projekt, małe wydarzenie kulturalne, które łączyłoby tematykę zajęć z zainteresowaniami uczniów.

Inspiracje

Pomysłów było wiele – od przygotowania plakatów, przez zorganizowanie zajęć dla młodszych kolegów, po sesję zdjęciową – wygrała jednak propozycja powiązania założeń akcji z aktywnością fizyczną. Choć połączenie to wydaje się co najmniej zaskakujące, to jednak w przypadku uczniów Gimnazjum nr 16 nie powinno ono dziwić. Wystarczy spojrzeć na sąsiadujące ze szkołą imponujące boisko z bieżnią, a także znajdujący się w kompleksie basen. Gdy dodamy do tego informację, że uczniowie oprócz klas ogólnych mają do wyboru także te o profilu sportowym, okazuje się, że propozycja gimnazjalistów była naturalna. Ustalono, że najodpowiedniejszą formą będzie bieg, który swoim zasięgiem obejmie ulice dzielnicy Czechów, na terenie której znajduje się szkoła.

Edukacja medialna

By połączyć uprawianie sportu z edukacją medialną, uczniowie postanowili przygotować krótkie hasła, które dotyczyłyby zasad odpowiedzialnego użytkownika internetu. Wśród nich znalazły się m.in.: „Chroń swoje

dane!”, „W internecie nic nie ginie!”, „Pomyśl, zanim wrzucisz!”, a także: „Po co siedzieć przy laptopie, skoro można dbać o zdrowie!” czy „Zostaw internet, biegnij z nami!”.

Nasze działania

Wydrukowane hasła zostały umieszczone na kamizelkach, w których biegli uczniowie. Po tym etapie należało zająć się ostatnimi przygotowaniem do finału. Uczniowie rozwiesili plakaty reklamujące to wydarzenie, a także wypisali kredą swoje hasła w wybranych miejscach na trasie biegu. W ten sposób każdy, kto widział grupę (a więc zarówno koledzy ze szkoły, jak i mieszkańcy i koleżanki z dzielnicy), mógł zapoznać się z jej przekazem.

Dla kogo? Jak?

Ponieważ w projekcie uczestniczyli gimnazjaliści, należało dostosować metody pracy do tej grupy wiekowej. Oprócz spotkań na żywo, kontaktowaliśmy się ze sobą za pomocą internetu – wiadomości mailowych i Facebooka. Dzięki temu w prosty sposób mogliśmy przekazywać sobie informacje, ustalać szczegóły realizacji kolejnych zadań, które były przypisane do konkretnych uczniów, czy konsultować niektóre kwestie.

Istotne było także to, że hasła, które prezentowała młodzież, były często adekwatne do sytuacji, z którymi styka się ona na codzień. Dlatego nie zabrakło takich treści jak: „Nie hejtuj!” czy „Pamiętaj o wylogowaniu się!”.

Kompetencje

Projekt pokazał uczniom, że są oni w stanie zrealizować swoje pomysły i przygotować własne wydarzenie. Istotne było, że powodzenie przedsięwzięcia zależało od współpracy i zaangażowania wszystkich członków grupy. Przydzielenie zadań poszczególnym uczniom przeniosło na nich odpowiedzialność za realizację projektu. Gdy

jedna z osób z różnych względów nie mogła wypełnić swoich obowiązków, musiała zastąpić ją inna, by w ten sposób zapewnić osiągnięcie zakładanego celu.

Wyzwania

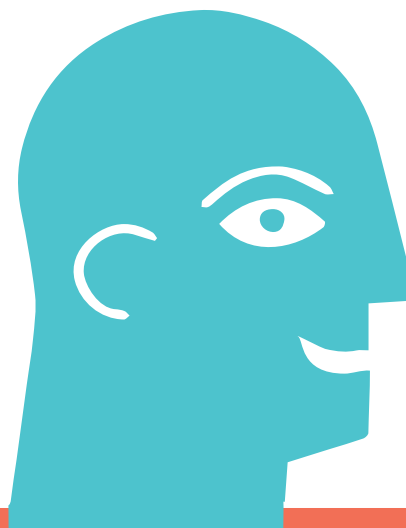
Ze względu na specyfikę tej grupy wiekowej, w niektórych przypadkach trudność stanowiło porozumienie się z młodzieżą i egzekwowanie obowiązków. Zadania wymagały odpowiedzialności oraz sumienności, których młodzi ludzie dopiero się uczą. Na szczęście nie brakowało także osób, które w pełni zaangażowały się w akcję i wykazywały dużą chęć pomocy.

Projekt ten pokazał, że nawet pomysły, które na pierwszy rzut oka wydają się niezwiązane z zakładaną tematyką, mogą w bardzo ciekawy sposób wypełniać założenia danej akcji. Nie należy więc ograniczać młodzieży, ale pozwolić jej na rozwijanie kreatywności, pomagając w realizacji zadań, które wpisują się w jej zainteresowania.

Nauczycielka: Renata Leszko
Koordynatorka z Fundacji: Agata Turczyn
Gimnazjum nr 16 im. F. Chopina
ul. Poturzyńska 2, Lublin
www: g16-lublin.eu

Katarzyna Dzido i Karolina Teter,
uczennice klasy IIa:

Cała klasa IIa uważa, że był to bardzo przemyślany i ciekawy projekt, który wniósł wiele nowych wiadomości, ciekawostek i instrukcji dotyczących bezpieczeństwa w sieci. Każdy z uczniów z niecierpliwością czeka na kolejne tego typu projekty.

PROSIKEM O BLISKOŚĆ
KTÓRA ODESZŁA MI JAK OCEAN

PROSIKEM O BLISKOŚĆ,
KTÓRA ULATUJE MI JAK PTAK...

FASHION REMIX

WEEK

KINGA WRÓBLEWSKA

Siła talentów to myśl przewodnia projektu *Fashion Remix Week* w Gimnazjum nr 5 im. Władysława Łokietka w Lublinie, w klasie II b. Chęć odkrycia czegoś nowego, poprzez pokazanie również swoich zdolności, to strzał w dziesiątkę. Kreatywność uczniów była ogromna, więc nikogo nie zaskoczył huragan pomysłów, a ostateczna koncepcja oparta została na zremiksowaniu wierszy i namalowaniu ich na koszulkach, które później wywiesiliśmy na korytarzu szkoły.

Inspiracje

Pierwszą myślą, jaka kierowała uczestnikami projektu, była chęć zaprezentowania remiksów innym uczniom szkoły. Dodatkową przesłanką dla wybrania pomysłu stały się zdolności plastyczne dużej grupy dziewcząt i oczywiście chęć ogromnej części klasy do zremiksowania wierszy. Gimnazjaliści wybierali poezję bardzo wyraźną, co nadało mocny akcent każdemu remiksowi.

Edukacja medialna

Czy był to przełom? Nie wiadomo, ale z pewnością to mała rewolucja w głowach młodych ludzi. Mogli do wiedzieć się o tym, co jest legalne i w jaki sposób można złamać prawo. Wielkim plusem jest, że technika remiksu spodobała się uczniom, więc z pewnością będą jeszcze kiedyś próbowali stworzyć coś nowego z czegoś „gotowego”.

Nasze działania

Cały projekt stworzyła klasa II b, która została podzielona na mniejsze grupy odpowiedzialne za poszczególne zadania, m.in.: koordynowanie, zakupy, przygotowanie zremiksowanych wierszy, fotorelację, artykuł. Łatwo było zauważyć współpracę uczniów: mimo wyznaczonych zadań, starali się pomagać sobie nawzajem, co tworzyło bardzo miłą i koleżeńską atmosferę podczas całego projektu. Gimnazjaliści świetnie poradzi sobie z powierzonymi zadaniami, a ich entuzjazm, duch radości i satysfakcja z wykonanego zadania były wisienką na torcie.

Dla kogo? Jak?

Projekt *Fashion Remix Week* skierowany był do uczniów i nauczycieli szkoły. Uczestnicy chcieli pokazać, że istnieje możliwość łączenia ze sobą wierszy w sposób legalny i bardzo ciekawy. Szkoła zadbała o zaplecze medialne, opisując na bieżąco działania uczniów na stronie internetowej placówki i w szkolnej gazetce. Dodatkowym miejscem rozpowszechniania owoców pracy projektowej stały się portale społecznościowe, gdzie gimnazjaliści sami zamieszczali informacje o projekcie, swoje wiersze bądź zdjęcia pomalowanych koszulek.

Kompetencje

Projekt okazał się czymś wiążącym uczniów. Zostali zmobilizowani do współpracy, a także do odkrywania swoich nieznanych talentów – zdolności pisania/remisowania wierszy. Dzięki projektowi każdy uczestnik mógł wykazać się pełną dojrzałością i odpowiedzialnością za powierzone zadanie.

Wyzwania

Największym wyzwaniem stali się odbiorcy. Już na samym początku uczestnicy projektu zastanawiali się, czy na pewno wszyscy zrozumieją ich działanie i zainteresują się nim. Okazało się, że nie taki diabeł straszny,

jak go malują. Wielu uczniów pytało: „Kto to zrobił?”, „Jak to jest zrobione?” i „Po co?”. Dzięki takim pytaniom wątpliwości twórców i odbiorców projektu zostały rozwiązane, a praca nabrała sensu.

Remiksując, jesteś coraz bliżej poznania swojego nowego ja! Daj się porwać wirowi remiksowych pomysłów! To jak niekończąca się opowieść...

Koordynatorki:

Julia Kiełczykowska i Justyna Żydek

Nauczycielki: Magdalena Boroń

i Paulina Muzyczka

Koordynatorka z Fundacji:

Kinga Wróblewska

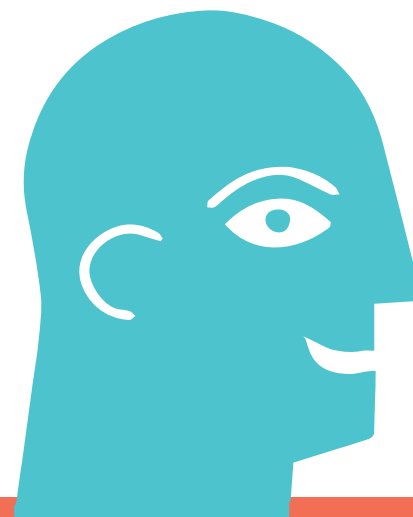
Gimnazjum nr 5 im. Króla Władysława Łokietka

ul. Smyczkowa 3, Lublin

www.5gim.lublin.pl

Paulina Muzyczka, wychowawczyni klasy II b:

Projekt Bezpieczna e-szkoła to była dla nas szansa odkrycia nieznanych pokładów internetu. Już wiemy, jak legalnie korzystać ze stron. U uruchomiliśmy także naszą wyobraźnię twórczą i powstały oryginalne wiersze i sentencje na koszulkach, które sami zaprojektowaliśmy.

MŁODZI W SIECI – PERSPEKTYWA PLACÓWEK SZKOLNYCH

MONIKA CZAPKA

Poniżej przedstawiamy wyniki badania ankietowego przeprowadzonego wśród nauczycieli z placówek gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych uczestniczących w projekcie *Bezpieczna e-szkoła*. Badanie ankietowe składało się z dwóch części. Pierwsza poświęcona była bezpieczeństwu młodzieży w sieci: chcieliśmy zbadać, czy w placówkach prowadzone są inicjatywy z tego zakresu oraz jakie obszary tematyczne warto poruszać podczas spotkań z młodzieżą. Druga część badania dotyczyła wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w pracy nauczyciela oraz przez uczniów / wychowanków.

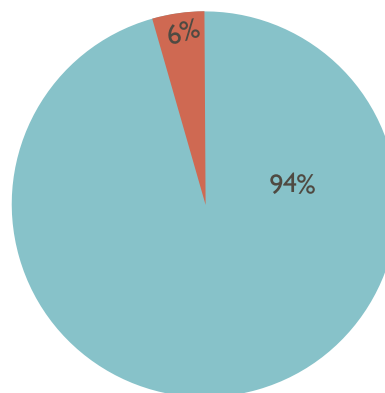
W przeprowadzonym badaniu ankietowym wzięło udział 16 osób. Respondentami byli nauczyciele z 15 placówek szkolnych (gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych) z terenu miasta Lublina. Badanie zostało przeprowadzone w listopadzie 2013 roku na potrzeby projektu *Bezpieczna e-szkoła*.

Bezpieczeństwo w sieci

Jednym z najważniejszych dla nas obszarów tematycznych w przeprowadzonym badaniu ankietowym była kwestia bezpieczeństwa młodzieży w internecie i działań prowadzonych w tym zakresie w szkołach. Aż 94% badanych odpowiedziało twierdząco na pytanie dotyczące podejmowania w ich placówce inicjatyw z zakresu

bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w internecie. 6% nie potrafiło stwierdzić, czy takie działania są podejmowane w ich miejscu pracy.

■ tak
■ nie

Czy w Państwa placówce podejmowane są inicjatywy z zakresu bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w internecie?

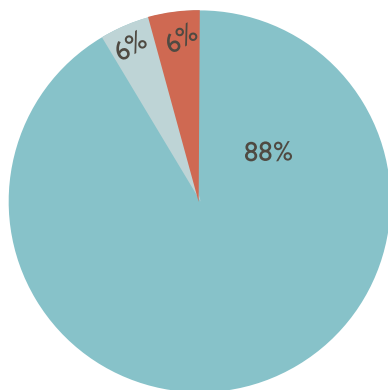
Interesowały nas również konkretne działania zakresu bezpieczeństwa w sieci podejmowane w wybranych placówkach, w związku z czym poprosiliśmy respondentów o wymienienie inicjatyw, w których brali udział ich uczniowie/wychowankowie. Na podstawie udzielonych odpowiedzi mogliśmy wyróżnić następujące grupy działań:

- projekty zewnętrzne (np. *Bezpieczna e-szkoła*, *Szkoła bez przemocy*, *Bezpieczna Szkoła – Bezpieczny Uczeń*);
- akcje ogólnopolskie (np. Dzień Bezpiecznego Internetu, konkurs *Bądź bezpieczny w sieci* w ramach projektu Junior Media);
- projekty wewnętrzne (np. międzyklasowe projekty edukacyjne, szkolenia dla wychowawców, projekt edukacyjny *Obrona Cywilna*, gazetki ścienne, informacje w gazetkach szkolnych, konkursy wewnętrzne);
- spotkania (np. z psychologiem szkolnym, pracownikami wydziałów prewencyjnych);

zajęcia tematyczne w ramach godzin wychowawczych, lekcji informatyki, lekcji bibliotecznych (np. w oparciu o materiały programu *Dziecko w sieci*).

W dalszej części badania zadaliśmy pytanie dotyczące uczestnictwa uczniów / wychowanków w pogadankach na temat bezpieczeństwa w internecie. 88% respondentów stwierdziło, że ich uczniowie / wychowankowie uczestniczą w takich pogadankach. 6% ankietowanych nie potrafiło udzielić odpowiedzi na to pytanie i 6% przyznało, że ich uczniowie/wychowankowie nie uczestniczą w takich działaniach.

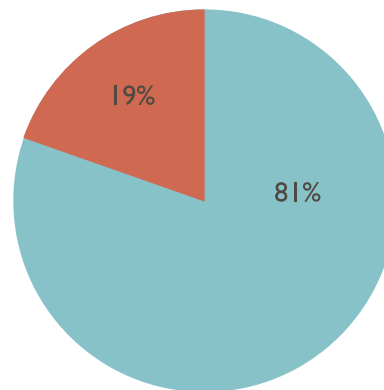
tak
nie
nie wiem

Czy Państwa uczniowie/wychowankowie biorą udział w pogadankach na temat bezpieczeństwa w internecie?

Jednocześnie w prowadzonym badaniu zależało nam na poznaniu potrzeb respondentów dotyczących tych pogadek. Chcieliśmy uzyskać informację, czy są oni zainteresowani zorganizowaniem takiego spotkania dla ich uczniów / wychowanków, a jeśli tak, to jakich obszarów tematycznych powinno ono dotyczyć. 81% badanych wyraziło zainteresowanie zorganizowaniem pogadanki, 19% nie potrafiło stwierdzić, czy są zainteresowani.

tak
nie

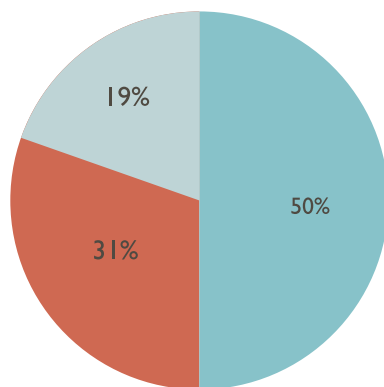
Czy byliby Państwo zainteresowani zorganizowaniem pogadanki o bezpieczeństwie w internecie wśród Państwa uczniów/wychowanków?

W pytaniu: „Jakich obszarów tematycznych powinna dotyczyć taka pogadanka?” najczęstsze odpowiedzi pogrupowaliśmy w następujące zagadnienia:

- bezpieczne korzystanie z portali internetowych / społecznościowych (np. Facebook, Ask.fm);
- cyberprzemoc i stalking;
- relacje międzyludzkie w internecie (np. kontakty z nieznanymi, przedkładanie kontaktów w świecie wirtualnym nad realne życie);
- uzależnienia (np. od internetu, gier komputerowych);
- aspekty techniczne bezpieczeństwa w sieci (np. techniki pozyskiwania poufnych danych, sposoby zabezpieczenia domowego komputera oraz prywatnych sieci, ochrona danych);
- aspekty prawne korzystania z sieci (np. ochrona wizerunku, danych osobowych, prawo autorskie).

W prowadzonym badaniu interesowało nas również, czy szkoły mają opracowane procedury reagowania w przypadku cyberprzemocy. 50% ankietowanych odpowiedziało, że posiadają takie procedury. Jednocześnie aż 31% respondentów przyznało, że w ich placówce nie ma metod reagowania na cyberprzemoc, a 19% nie potrafiło odpowiedzieć na to pytanie.

■ tak
■ nie
■ nie wiem

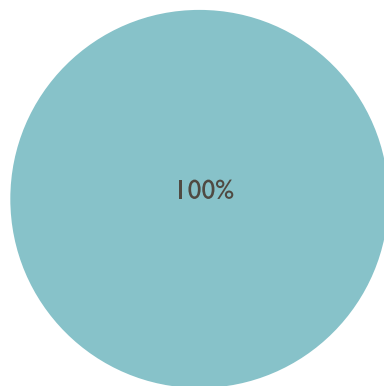

Czy w Państwa szkole są opracowane procedury reagowania w przypadku cyberprzemocy?

Korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych

Drugą część badania ankietowego poświęciliśmy zagadnieniom związanym z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), zarówno przez nauczycieli, jak i ich uczniów/wychowanków. Na pytanie dotyczące stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych w miejscach pracy respondentów 100% ankietowanych odpowiedziało pozytywnie.

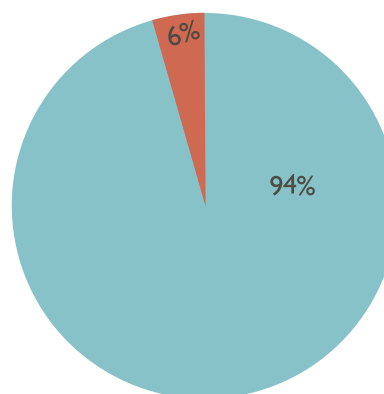
■ tak

Czy w Państwa placówce stosuje się technologie informacyjno-komunikacyjne?

Następne pytanie dotyczyło wykorzystywania przez ankietowanych narzędzi internetowych w codziennej pracy z uczniami. Jednocześnie poprosiliśmy ich o podanie przykładowych narzędzi, których używają. Spośród wszystkich respondentów 6% przyznało, że nie stosuje narzędzi internetowych w swojej pracy. 94% badanych twierdzi, że z nich korzysta, jednakże podczas analizy podanych przykładów narzędzi widać zróżnicowanie w definiowaniu tego pojęcia. Część ankietowanych identyfikuje narzędzia internetowe z oprogramowaniem tablic interaktywnych, witrynami i portalami edukacyjnymi oraz scenariuszami, prezentacjami i filmami dostępnymi w internecie, część potrafiła podać nazwy konkretnych stosowanych przez siebie narzędzi, np. Google Docs, Prezi, Edmodo, Facebook.

■ tak
■ nie

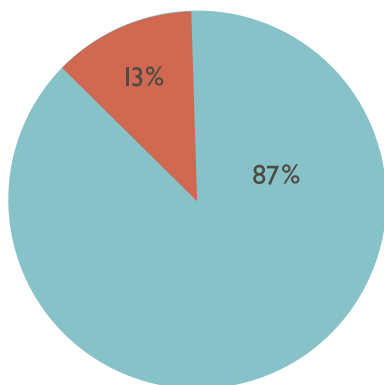
Czy w swojej pracy wykorzystują Państwo narzędzia internetowe?

Zależało nam również na zbadaniu, czy nauczyciele korzystają ze szkoleń w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych. Spośród wszystkich ankietowanych 13% przyznało, że nie brało udziału w takich szkoleniach, pozostałe 87% uczestniczyło w różnych formach doskonalenia zawodowego z tego zakresu, wśród których wyodrębnić możemy:

- samodoskonalenie się;

- szkolenia wewnętrzne w miejscu pracy;
- konferencje;
- szkolenia zewnętrzne (np. organizowane przez UMCS, Lubelskie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli);
- studia podyplomowe.

■ tak
■ nie

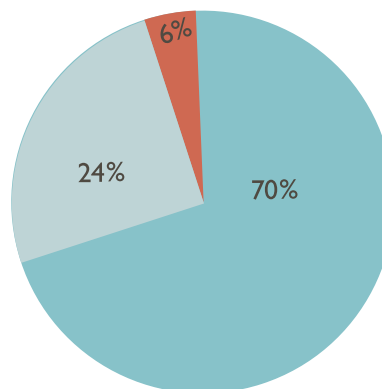

Czy brali Państwo udział w szkoleniu z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych?

Chcieliśmy także poznać zapotrzebowanie nauczycieli na szkolenia z technologii informacyjno-komunikacyjnych, w związku z czym spyaliśmy o zainteresowanie udziałem w takim szkoleniu i o podanie najbardziej interesujących ich zagadnień. Aż 24% respondentów nie jest zainteresowane udziałem w takiej formie kształcenia się, 6% nie ma w tej kwestii zdania. 70% ankietowanych chciałoby wziąć udział w takim szkoleniu i wśród interesujących tematów wymienili:

- pomoc młodzieży uzależnionej od komputera;
- programowanie;
- e-twinning;
- tworzenie filmów;
- obróbkę zdjęć;
- tworzenie prezentacji i materiałów do zajęć;
- poznanie narzędzi internetowych i technologii usprawniających pracę szkoły;
- wykorzystywanie arkusza Excel.

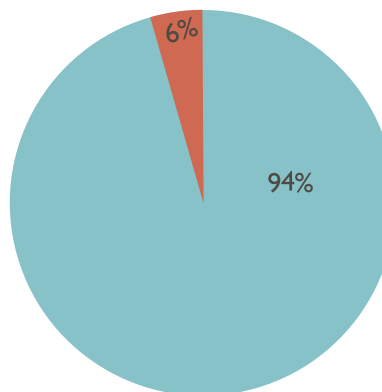
■ tak
■ nie
■ nie wiem

Czy byliby Państwo zainteresowani udziałem w szkoleniu z technologii informacyjno-komunikacyjnych?

W dalszej części ankiety chcieliśmy zbadać, czy nauczyciele mają świadomość, że ich uczniowie / wychowankowie wykorzystują internet do pomocy w nauce. Według 94% ankietowanych ich uczniowie wykorzystują narzędzia internetowe do nauki, 6% respondentów nie potrafiło odpowiedzieć na to pytanie.

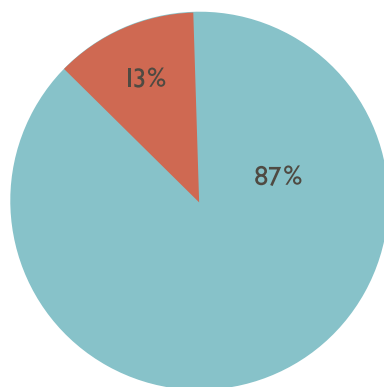
■ tak
■ nie

Czy Państwa uczniowie / wychowankowie wykorzystują internet do pomocy w nauce?

W kolejnym pytaniu chcieliśmy dowiedzieć się, czy nauczyciele wiedzą, z jakich narzędzi internetowych korzystają ich uczniowie / wychowankowie. 13% respondentów przyznało, że nie wie. Pozostałe 87% wymieniało narzędzia do tworzenia prezentacji (np. Power Point, Prezi), platformy i portale edukacyjne, narzędzia do przesyłania danych, słowniki internetowe, narzędzia do obróbki grafiki (np. Gimp) i nagrywania filmów. Wśród odpowiedzi pojawiła się również tablica interaktywna i dziennik elektroniczny.

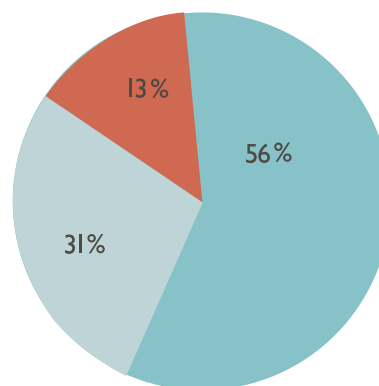
■ tak
■ nie

Czy wiedzą Państwo z jakich narzędzi internetowych korzystają Państwa uczniowie / wychowankowie?

Zapytaliśmy również respondentów, czy byliby zainteresowani organizacją warsztatów z narzędzi internetowych dla ich uczniów / wychowanków. 56% ankietowanych odpowiedziało pozytywnie, 13%, nie wykazało zainteresowania, natomiast 31% badanych nie miało na ten temat zdania.

■ tak
■ nie
■ nie wiem

Czy byliby Państwo zainteresowani organizacją warsztatów z narzędzi internetowych dla ich uczniów / wychowanków?

Zależało nam również na otrzymaniu informacji o tematach warsztatów z narzędzi internetowych, które, według nauczycieli, byłyby przydatne ich uczniom / wychowankom. 18% respondentów przyznało, że nie wie, zdaniem 6% badanych ich młodzież świetnie umie wykorzystywać narzędzia internetowe, 6% uznało, że należałoby tę kwestię przedyskutować w większym gronie nauczycieli i dyrekcji, a kolejne 6% ankietowanych stwierdziło, że potrzebne narzędzia są zawarte w programie nauczania (realizacja ECDL – European Computer Driving Licence). Pozostałe 76% w głównej mierze wymieniało jako potrzebne uczniom narzędzia służące do:

- opracowywania materiałów multimedialnych;
- tworzenia prezentacji (np. Prezi);
- obróbki zdjęć;
- tworzenia publikacji internetowych / gazet;
- remiksu literackiego.

Na zakończenie chcieliśmy dowiedzieć się, czy w placówkach, w których pracują respondenci prowadzone są inicjatywy wykorzystujące technologie informacyjno-komunikacyjne. W większości (10 z 15) placówek takie działania się pojawiają. Pozostali nauczyciele nie potrafili

odpowiedzieć na to pytanie lub twierdzili, że takich inicjatyw u nich nie ma. Najczęściej TIK wykorzystywane są podczas organizacji różnych uroczystości oraz w projektach edukacyjnych.

Wnioski

Podsumowując, możemy stwierdzić, że nauczyciele dostrzegają pozytywy płynące z wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych w edukacji, jednocześnie jednak przyznają, że zarówno oni, jak i młodzież, często nie są świadomi, w jaki sposób mogą wykorzystywać te technologie, m.in. narzędzia edukacyjne, w nauce.

Bezpieczna e-szkoła

Koordinacja: Agnieszka Jarmuż, Monika Czapka

Redakcja: Anna Kiszka

Skład i oprawa graficzna: Flora Nastaj

Fotografie: Marcin Butryn, Bad Cat Studio

Wydawca:

www.5medium.org

Publikacja udostępniana jest na licencji Creative Commons:

Uznanie autorstwa – Na tych samych warunkach 3.0 Polska.

Tekst licencji dostępny jest na stronie:

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/pl/>

Publikacja powstała w ramach projektu

Bezpieczna e-szkoła, edycja II.

Projekt został dofinansowany przez Urząd Miasta Lublin.

